

Ewald Frank

29. 5. 1988, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

„Vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa!“ a „Praví veriaci sa nenechajú spáliť!“

vysielané 4. 6. 2022 a 18. 10. 2025

Všetkých by som chcel srdečne privítať v drahom mene Pána.

Chceli by sme si vziať k srdcu to, čo bolo spievané: obrátiť pohľad len na Ježiša. Potom viac nevidíme sami seba, potom viac nevidíme iných, potom viac nevidíme problémy, okolnosti a všetko ostatné, potom sa napĺňa to, čo je napísané v Matúšovi 17: **“A nevideli nikoho okrem Ježiša.”** [Mt 17:8]

Nech nám je dnes dopriaty tento pohľad, že by sme skutočne mohli hľadiť ponad všetko, všetky ťažkosti, všetko čo nás obklopuje, a hľadiť na Ježiša. *A ten, kto vo viere pohliadne na Ježiša na kríži, bude uzdravený v tej istej hodine.* [pieseň] Neexistuje žiadny človek, ktorý by pohliadol vo viere na Ježiša a zostal by taký, aký je. Ale musí hľadiť na Neho tam na kríži. Musíme vidieť Ježiša ako Toho ukrižovaného, ako za nás vykrvácal a z milosti nám vydobyl spásu.

Existujú mnohí, ktorí hovoria o nejakom historickom Ježišovi, ktorý sa nejako hodí do histórie. My hovoríme o Ježišovi Kristovi, ktorý započal spásne dejiny, ktorý dal zmysel a účel dejinám spásy – nie dejinám, ale dejinám spásy. Ježiš Kristus, stredobod Božích spásnych dejín tu na zemi.

Keď speváci spievali prvú pieseň, myslel som na 1. list Jána, kapitola 3, verše 1 až 3. Chcel by som to pred modlitbou prečítať. Môžem poprosiť, že by sme k tomu povstali?

[1] ***Vid'te, akú lásku nám Otec preukázal tým, že sa máme zvať Božími deťmi, a nimi aj sme. Amen. A nimi aj sme! Preto nás svet nepozná, pretože Jeho nepoznal.***

[2] ***Milovaní, teraz sme Božími deťmi a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme Mu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je.***

[3] ***A každý, kto má túto nádej na Neho, kto kladie svoju nádej na Neho, očisťuje sa tak, ako aj On je čistý.*** [1Jn 3:1–3]

Modlime sa.

Nebeský Otče, zo srdca Ti ďakujeme za tento deň. Nech je to deň, ktorý si Ty učinil: zachráneným ku spásu, chorým k uzdraveniu a Tvojmu ľudu k požehnaní. Deň, v ktorý sme radostní z Tvojej radosti, v Tvojej prítomnosti.

Milovaný Pane, Ty poznáš tie rôzne potreby, Ty poznáš otázky a núdze našich bratov v nemocnici, Pane, prosíme Ťa, buď im nablízku. Požehnaj brata Anderegga, požehnaj brata Wasera, Pane, požehnaj všetkých, ktorí sa odporúčili modlitbe. Nech je zjavený rozdiel medzi tými, ktorí Ti dôverujú, a tými, ktorí to nečinia.

Nech nájdeme milosť pred Tvojou tvárou. Daruj ku viere božskú plnú moc a autoritu, ktorú na základe Tvojho Slova a Tvojho mena máme. Ach Pane, nech sa znovunapravenie v Tvojej Cirkvi stane božskou realitou!

Prosím Ťa teraz, verný Spasiteľu, odstráň všetko rušivé, všetko, čo prekáža, čo je prekážkou, zo životov a sŕdc nás všetkých a z môjho srdca.

Daruj nám zmierenie s Tebou, zmierenie jedného s druhým, spojenie s Tebou a spojenie medzi nami, obecenstvo s Tebou a obecenstvo Ducha medzi sebou.

Odstráň všetky nedorozumenia. Odstráň z nás všetko, čo Tvojho Ducha zarmocuje.

Učín z nás rozumné Božie deti, ktoré sú vedené Tvojím Duchom.

Pane, toto zhromaždenie vedome kladieme pod prikrytie krvi Baránka a prosíme Ťa o vedenie Tvojho Svätého Ducha. Pane, Ty vieš, zapísal som si niekoľko biblických miest, ale neviem, čo mám povedať. Pane, Ty vlož slová skrze božskú inšpiráciu a vedenie Ducha do môjho srdca, do mojich úst. Daruj milosť ku hovoreniu a milosť ku počúvaniu. Tebe odporúčame túto bohoslužbu a ďakujeme Ti, že nám požehnáš a budeš s nami.

V Ježišovom svätom mene. Amen.

Môžete sa posadiť.

Prosím o to, že by sme teraz venovali pozornosť preberaniu Slova. Chcel by som sa napojiť na slovo, ktoré sme už čítali: [1Jn 3:1]

(1) Pozrite, akú veľkú lásku nám preukázal Otec tým, že sa smieme nazývať Božími deťmi, a aj nimi sme...

„Ak sme deti, sme aj dedičia, dedičia Boží a spoludedičia Ježiša Krista.” [Rm 8:17]

„A pretože sme deti, Boh vložil do našich sŕdc Ducha Svojho Syna, aby sme aj my mohli volať: Abba, Otče!“ [Gal 4:6]

Pre mňa sú tieto veci vzácné. Boli sme Bohom presadení do vzťahu synov a dcér. Ježiš ako ten prvorodený medzi mnohými bratmi. Duch prišiel na Neho, keď v poslušnosti vstúpil do Jordánu a povedal: **„Nám sa to tak patrí, naplniť všetku spravodlivosť.“** [Mt 3:15]

Keď sa to stalo a krst bol vykonaný, otvorili sa nebesia a Duch zostúpil a zostal na Ňom a zaznel hlas: **“Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom sa Mi zalúbilo.”** [Mt 3:17]

Myslím, že to bolo v nedeľu alebo v sobotu na letnici, vtedy som preložil to vzácné kázanie brata Branhama **Baránok a holubica**. Tam bol Baránok Boží, Ján predsa zvolal: **“Hľa, to je Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.”** [Jn 1:29] Boh sa tam zjednotil s ľudstvom. Boh, ktorý je Duch, kládol Svoj nárok na toto pozemské telo, ktoré muselo byť obetované ku našej spáse.

Pretože hľa, podľa tela Ježiš zostarol. On rástol, rástol v múdrosti a milosti pred Bohom i ľuďmi, tak to stojí napísané. [Lk 2:52] Pokiaľ ide o telo, tak jedol a pil, bol čo do podoby nájdený ako človek. [Fil 2:7] Unavil sa, zoslabol, zaspal a učeníci povedali: **„Pane, či o nás nedbáš?“** [Mk 4:38]

Vo Svojom tele bol smrteľný, a preto mohol zomrieť, aby nás, ktorí sme boli smrteľní, mohol presadiť späť do nesmrteľnosti. Ale aby toto telo nebolo vydané porušeniu a neostalo smrteľné, ale aby bolo premenené na nesmrteľné telo vzkriesenia, Boh ako Duch uplatnil Svoj nárok, Svoje právo na toto telo.

A počúvajte, čo je napísané v liste Rimanom, to je tiež veľmi dôležité pre nás všetkých, ktorí by sme chceli mať účasť na vytrhnutí, totiž, že Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, musí prebývať i v našich smrteľných telách, aby ich potom oživil. Rimanom, kapitola 8, verš 11:

“A jestli Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak vtedy Ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá skrze Svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.” [Rim 8:11]

Je to také absolútne, absolútne nevyhnutné, aby Boží Duch v našich smrteľných telách prebýval.

Niektó sa ma spýtal včera a niektó ďalší dnes, aký postoj by mal mať veriaci ku kremácii. A musím úplne úprimne povedať, že takéto otázky ma hlboko zasahu-

jú, pretože nemám absolútne žiadnu vedomosť o tom, že by čo i len jeden jediný veriaci nariadil, aby bolo jeho telo spálené.

A myslím, že veriaci nemôže urobiť väčšiu chybu, čo sa týka jeho tela, ako to nariadiť – nariadiť, aby bolo jeho telo spopolnené. Verím, že to je priamy zločin voči Bohu a svätému stvoreniu. Prečítam vám to zo Svätého Písma, aby ste o tom vedeli.

Nebol som na to vôbec pripravený, ale povedali sme si, že tak, ako nás Pán povedie, tak to z Jeho ruky vezmeme.

Človek nebol stvorený z popola, ale zo zeme, a zo zeme bol vzatý a do zeme sa má navrátiť. Porozumeli sme tomu jasne?

Nech v srdci veriaceho nie je žiadny odpor, čo sa týka takýchto právd Písma.

1. Mojžišova, 2. kapitola, verš 7:

“A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života a človek sa stal živou dušou.”

Ja viem len o tom, že len ľudia, ktorí nechcú veriť vo vzkriesenie, chcú, aby bola vymazaná každá spomienka na tento život, že nariaďujú, aby popol, ktorý potom zostane po ich telách, bol rozptýlený do všetkých vetrov.

Ale prosím, napomínajte každého veriaceho, aby to predsa len nečinil, aby také niečo nenariaďoval.

Je mnoho biblických miest, preto som si tým istý, ale chcel by som čítať z 1. listu Korinťanom, 15. kapitoly, a síce od verša 44:

[44] Seje sa duševné telo zmyslové [prirodzené]...

Počuli ste, čo tu stojí? Nie urna, nie popol, **telo!**

[44] Seje sa duševné telo zmyslové [prirodzené], vstane duchovné telo. Tak ako existuje duševné telo, tak existuje aj duchovné telo.” [1Kor 15:44]

Mohli by sme tu čítať ďalej, ale uzavrieme túto tému tým, že praví veriaci, skutočne veriaci ľudia, ak patria do neveriacej rodiny, by mali pred svojím odchodom dostatočne včas za každých okolností stanoviť a vyhlásiť ako svoju poslednú vôľu, že si prajú pohreb tak, ako to bolo zvykom pred mnohými rokmi, totiž pohreb telesných pozostatkov, ktoré sú potom odnesené do hrobu.

Vyjadril som sa v tej veci dostatočne jasne? Nech nám Boh daruje milosť, že by sme si to všetci vzali k srdcu.

Teraz by som sa chcel venovať jednému veľmi špeciálnemu slovu, a síce zo žalmu 114. Žalm 114 ako most k Novému zákonu, ku novozákonnej Cirkvi. Vy predsa viete, my veríme, že Boh skrze Izrael ako národ, ktorý si vyvolil, dal príklad, že v novej zmluve si vyvolí Cirkev zo všetkých jazykov, národov a národností. Žalm 114 začína to nádherným slovom: **“Hallelujah.”** A to znamená: Chváľte Pána!

[1] ***Ked' Izrael vyšiel z Egypta, dom Jakobov z národa cudzieho jazyka,***

[2] ***bol mu Júda svätynňou, Izrael jeho panstvom.***

[3] ***Ked' to videlo more, utieklo, Jordán obrátil sa naspäť.***

[4] ***Vrchy poskakovali ako barance, briežky ako jahňatá.*** [Ž 114:1–4]

Zastavme sa tu na okamih. Boh si vyvolil spomedzi všetkých ostatných národov jeden národ, stretol sa s Abrahámom v Úre chaldejskom na druhej strane Eufratu, ak hľadáme z nášho miesta, vybral ho z pohanského uctievania a pohlúdenia a uzavrel s ním zmluvu, dal mu zaslúbenia a skrze Abraháma, Izáka a Jakoba bol povolaný do existencie národ, národ izraelský, s ktorým uzavrel zmluvu, ktorému dal zaslúbenia, zákony, prikázania, všetko.

A hovorí, myslím, že v 5. Mojžišovej, kapitola 4 – nie som na to tak celkom pripravený, ale tu by to malo stať, že to nebol žiadny iný národ, ktorý by si vyvolil. 5. Mojžišova, kapitola 4, verš 35:

[35] ***Bolo ti to ukázané na to, aby si vedel, že Hospodin je pravý Boh, jediný, a že niet okrem Neho žiadneho iného.***

[36] ***Z neba ti dal počuť Svoj hlas, aby ťa vyučil, a na zemi ti dal vidieť Svoj veľký oheň a Jeho slová si počul sprostred ohňa.***

Potom verš 39: ***“A vtedy máš vedieť dnes, rozpoznaj dnes a vezmi si to k srdcu, že Hospodin je Boh na nebi hore i na zemi dole a niet iného.***

A k tomu ešte verše 33 a 34:

[33] ***Či počul volakedy niektorý ľud hlas Boha hovoriaceho sprostred ohňa, ako si ty počul a bol by prežil?***

[34] ***Alebo či sa volakedy pokúsil nejaký boh, aby príduc vzal sebe národ sprostred iného národa skúšaním, znameniami a zázrakmi, vojnou a silnou rukou...?***

A tak ďalej.

Ľudu izraelskému Mojžiš povedal skrze Ducha: „Vy ste to videli, vy ste to počuli, vy ste sa stali na vlastné uši a oči svedkami zjavenia živého Boha, ktorý zostúpil na túto zem z nebies.“

Na zemi, na vrchu videli ten mocný oheň, z neba zaznel hlas, napriek tomu bol Boh v nebesiach a bol na vrchu.

Boh môže byť všadeprítomný. To ľudia len ťažko dokážu pochopiť. Myslia si, že ak je v Zürichu, tak nemôže byť niekde v New Yorku. Boh je všadeprítomný. On hovorí: „**Nebesia sú Mojím trónom a zem je podnožou Mojich nôh.**“ [Iz 66:1]

Porozumeli ste, čo to znamená? Nebesia sú Mojím trónom, zem je podnožou Mojich nôh. Takže siaha odvrchu až po spodok, On napĺňa celý vesmír a nesie ho Svojím všemohúcim Slovom. [Žid 1:3]

On má však jeden národ v Starom i Novom zákone. Jeden národ v Starom zákone, národ izraelský, ktorý si vyvolil zo všetkých národov a jazykov – a v Novom zákone Izrael Boží, tí prvorození.

Pomyslite na to, že keď Boh vyviedol izraelský ľud z Egypta – môžete o tom čítať v 2. Mojžišovej 12 – musel byť zabitý baránok a jeho krv musela byť natretá na rámy dverí. [2Mo 12:3] A tam sa po prvýkrát objavuje slovo „cirkev“. Dovtedy to bol národ alebo národnosť, ale tu sa objavuje názov „cirkev“. Tiekla krv baránka, a Pán si stvoril Cirkev, národ, ktorý predstavoval Jeho Cirkev, aby v ňom mohol prebývať.

Počúvajte prosím ešte raz tieto slová, žalm 114:

[1] ***Ked' z Egypta odišiel Izrael, dom Jakobov, z národa cudzieho jazyka,***

[2] ***bol mu Júda svätyňou...***

Haleluja.

[2] ***Vtedy sa stal Júda Jeho svätyňou, Izrael Jeho panstvom.***

Všimli ste si ten rozdiel?

Oblasť panovania sa rozprestierala po veľkej ploche dohromady, to bolo 12 kmeňov, ale svätyňa, tá sa nerozprestierala po celom Izraeli, ale v Júdsku.

[2] ***Vtedy sa stal Júda Jeho svätyňou, Izrael Jeho panstvom.***

Áké bolo zaslúbenie, ktoré bolo prorocky dané kmeňu Júdu? Zrejme v 1. Mojžišovej 49, ak si to pamätám: „**Z teba vyjde Ten...**“ – čo som práve povedal? 1.

Mojžišova 49. Písmo hovorí, že On príde z Júdu, totiž Ten, ktorý je Pánom v Izraeli. [Mich 5:1] A počúvajte, čo tu stojí, čítam v 1. Mojžišovej 49 od verša 8:

[8] **Júda, teba budú chváliť tvoji bratia, tvoja ruka bude na šiji tvojich nepriateľov, klaňať sa ti budú synovia tvojho otca.**

[9] **Júda je leviča, od lúpeže, môj synu, odišiel si hore, sklonil sa, leží ako lev a ako levica; kto ho zobudí, aby vstal?**

A teraz počúvajte proroctvo:

[10] **Neuhne berla od Júdu ani palica zákonodarcu spomedzi jeho kolien, dokiaľ nepríde Ten, ktorému náleží, ktorému patrí, a národy Mu budú poslušné.**

Počúvajte ešte jeden verš, verš 11:

[11] **Priviaže svoje osla na vinič a na výbornú révu syna svojej oslice.**

Učinil to? Môžete si to prečítať. On povedal svojim učeníkom: „**Chodte, a tam nájdete oslicu a jej osla, a keď sa vás spýtajú, povedzte: Pán ich potrebuje, a vráti ich späť.**“ [Mt 21:3] Čítali ste to všetci? Mám to prečítať? Dúfam, že hovorím k ľuďom, ktorí nečítajú len noviny a nepočúvajú len správy, ale k ľuďom, ktorí sa skutočne veľmi dobre vyznajú vo Svätom písme.

Matúš 21, môžete si to prečítať, vstup Ježiša do Jeruzalema, a tu vo verši 2 stojí: **“A povedal im: ‘Chodte do mestečka, ktoré je tu pred vami, a hneď nájdete oslicu priviazanú a osliatko s ňou; odviažte ich a priveďte ku mne.’”**

A tak ďalej. Čítať ďalej môžete sami.

Počúvajte, o čo ide. Pán nechce len nejakú univerzálnu Cirkev, nielen nejakú Cirkev ako takú, ktorú považuje za Svoje kráľovstvo, Svoje miesto panovania.

On by chcel uprostred Cirkvi Nevestu. Chcel by medzi povolanými vyvolených, tých predurčených, tých, ktorí tvoria Jeho svätyňu. A hneď vám ukážem zo Svätého Písma, kto oni sú. Čítajme ešte raz zo žalmu 114, a síce verše 3 a 4. Vy ten skutkový stav tu poznáte. Potom tu ďalej stojí:

[3] **More to videlo a utieklo...**

Čo videlo more a utieklo? Že Boh Pán Izrael vyvolil za Svoje miesto panovania a Júdu za Svoju svätyňu. More to videlo a utieklo. Jordán sa obrátil nazad. [2M 14:21, Joz 3:14-17]

Vy milí, keď som tieto slová čítal poslednú stredu večer, prešlo mi to morkom kostí. More to videlo. Egyptania to videli. Jordán to videl. Amorejci, Jebuzejci a všetci ostatní to pocítili. Celé okolie to postrehlo, že Boh nebies má na zemi ľud a uprostred Svojho ľudu jadro, ktoré bolo Jeho svätyňou, v ktorom sa mohol zjavovať.

Vo verši 5 je potom postavená otázka: [Ž 114:5]

[5] **Čo ti bolo, more, že si utekalo? ...**

To sa taktiež pýtam: Červené more, čo sa s tebou stalo? Čo sa s tebou stalo, že si utieklo? Čo si tam videlo? Prečo si sa stiahlo, aby mohol ľud izraelský prejsť suchou nohou? Chválené buď meno Pánovo!

More videlo, že Boh Izrael vyvolil ako Svoje miesto panovania a Júdu za Svoju svätyňu. Pri tom myslím na slová brata Branhamu, a je to napísané niekde v žalme, a v každom prípade i u Mojžiša, že ohnivý a oblakový stĺp stále znovu zostupoval – a kam prichádzal? Ku vchodu stánu zjavenia. Tam, kde bola Božia svätyňa na zemi. Stánok zmluvy, miesto Božieho zjavenia a Božieho hovorenia s Mojžišom.

Pomyslite na tie udalosti s Mojžišom, Áronom, Miriam a tak ďalej. [5M 31:14] Pán povedal: „**Dnes rozhodnem. Zhromaždíte sa pri vstupe do stánu zjavenia. Ak je vo vašom strede nejaký prorok, zjavujem sa mu vo videniach a snoch hovorím ku nemu, ale so svojím služobníkom Mojžišom to nie je tak. S ním hovorím tvárou v tvár.**“ [4M 12:6–8]

Existovali ľudia, ktorí mali s Bohom obecnosť, existovali ľudia, ktorí videli viditeľné zjavenie Boha – to potom bol Pán. Ale to sme preberali a to nemusíme bližšie opisovať alebo objasňovať. Boh je Duch, a ako Ducha Boha nikto nevidel, tak to píše Ján. [1Jn 4:12]

Keď ľudia Boha videli, potom Ho videli ako Pána, vo viditeľnej forme zjavenia, v ktorej putoval v záhrade Eden, zjavil sa Jakobovi, stretol sa s Abrahámom pod terebintou na základe 1. Mojžišovej 18. I takí ľudia na zemi existovali. A vy predsa viete, keď Mojžiš zišiel z hory po 40 dňoch, tak jeho tvár žiarila Božou slávou. A tu stojí napísané, hľadeli na Boha, videli Boha, jedli a pili v Božej prítomnosti. O čo ide dnes nám?

Musím tú otázku položiť inak: O čo ide dnes Bohu?

A o to, o čo ide Bohu, musí ísť i tebe i mne. My môžeme chcieť len to, čo chce Boh. Ak sme takýto stav ešte nedosiahli, potom by sme si mali nechať darovať milosť, že by sme ho dosiahli.

Čo ti bolo, more, že si utieklo? Pán hľadel nadol v oblačnom a ohnivom stĺpe. On nechal zaznieť Svoje Slovo a povedal Mojžišovi: „**Chod', vezmi palicu, pozdvihni ju nad more a ja ho rozdelím.**“ [2M 14:16] Sväté Písmo tak krásne hovorí, že voda stála na oboch stranách ako múr. [2M 14:22]

Vysvetlite to dnes nejakému ateistovi. On vás tam nechá stáť a myslí si, že sme prípad pre psychiatra.

Nie, a ešte raz nie. Ja nemám žiadny problém veriť, že Boh je všemohúci. Ten, ktorý stvoril nebesia i zem, more a všetko, čo je v ňom, nemal by On o tom všetkom môcť rozhodovať?

Boh je Bohom. On to vysloví a je to tam. On prikáže a stane sa to. Božie Slovo sa nikdy nemôže vrátiť prázdne, ono vykoná to, ku čomu ho On posielal. [Iz 55:11]

Verš 5: [Ž 114:5–8]

[5] **Čo sa ti stalo, more, že si utieklo, Jordáne, že si sa odvrátil?**

[6] **Vy hory, že ste skákali ako barany, vy pahorky ako jahňatá?**

Počúvajte teraz verš 7:

[7] **Tras sa zem pred tvárou Pánovou, pred tvárou Boha Jakobovho,**

[8] **ktorý obrátil skalú na jazero vody, žulu na prameň vody.**

Pozrime sa, ako a kde si chce Boh v Novej zmluve postaviť Svoj príbytok. Máme predsa zaslúbenie: „**Budem bývať medzi nimi a budem ich Bohom a oni Mi budú ľudom.**“ Malo by to byť v 2. liste Korintťanom, kapitola 6, od verša 15, aby sme k tomu mali súvislosť: [2Kor 6:15–18]

[15] **Aký je súhlas Krista s Beliálom? Alebo aký má podiel verný s neverným, alebo veriaci s neveriacim?**

[16] **A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami? Lebo veď vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Boh: ‘Budem bývať v nich a prechádzať sa a budem ich Bohom a oni Mi budú ľudom.’**

[17] **Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán, a nedotýkajte sa ničoho nečistého a tak vás prijmem.**

[18] **A budem vám za Otca a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán Všemohúci.**

Porozumeli sme tomu novozákonnému slovu, ktoré Pán prevzal zo Starého zákona? „**Budem bývať medzi nimi a putovať medzi nimi a budem ich Bohom.**” [3M 26:12] Má to však byť zjavené. Národy vôkol nás to musia vidieť, more i zem! Musí byť zjavené, že Boh nedal len zaslúbenia, ale že za nimi stojí a naplňa ich.

Tá otázka tu znie:

[16] **A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami? Lebo ved' vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Boh: 'Budem bývať v nich a prechádzať sa...'**”

Ak my spoločne tvoríme Boží chrám... Veríte, že to tak je?

Veríte tomu, že je to tak?

Ako by tu Boh chcel potom putovať?

Ako by to tu potom malo byť vidieť?

Kde by mal Boh prebývať?

Vedľa teba, vedľa mňa?

Nie! V tebe, vo mne! Porozumeli sme tomu?

Ak tvoríme Boží chrám, potom Boh predsa nemôže prebývať mimo nás, totiž mimo Svojho chrámu. On by chcel prebývať v chráme, a „... **chrám Boží je svätý a tým ste vy.**“ [1Kor 3:17]

Amen.

Aké nádherné slovo. Ale toto slovo sa teraz musí stať skutočnosťou!

A počúvajte, v akej súvislosti stojí napísané, totiž v súvislosti, že tu je povedané: [2Kor 6:17]

[17] **... vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, prikazuje Pán.**

Teraz sa iste môžem spýtať, či sme porozumeli jadru zvesti konečného času. Nie len to nádherné zjavenie o jednote Božej, ktoré nám bolo skrze Ducha objasnené, že Boh sa zjavil v nebesiach ako Otec, na zemi v Synovi a vo veriacich prebýva skrze Svätého Ducha, ale že vždy zostáva jedným a tým istým od vekov, od večnosti po večnosť – Boh nad nami, Boh medzi nami, Boh v nás.

Ale to ešte nie je všetko. K tomu prichádza biblický krst, všetky poučenia, ktoré nám Boh z milosti daroval.

Ale teraz je niečo žiadané od teba a mňa! Teraz Boh adresuje Slovo tým von vyvolaným, že by sa Mu postavili k dispozícii a tvorili svätý chrám živého Boha tu na zemi, miesto, kde Boh môže prebývať.

Ako jednotlivci sme, alebo naše telo je, ako hovorí Pavol na inom mieste, chrámom Božím, a ten, kto ničí telo, toho zničí Boh. [1Kor 3:16–17]

A spoločne tvoríme túto božskú svätyňu na zemi.

Teraz prichádzame k tomu bodu: Vo všetkých siedmich listoch zborom v Zjavení 2 a 3 sa nachádza božská zvesť adresovaná všeobecne všetkým veriacim – a potom prichádza napomenutie: **„Kto má uši, aby počul, ten počuj, čo Duch hovorí cirkvám.“**

A tí, ktorým Boh v rámci jedného cirkevného obdobia daroval duchovný sluch, aby tomu duchovnému porozumeli a prijali to, oni sú to, ktorí vychádzajú von zo všetkého, aby tvorili obecnosť svätých, aby boli spoločne pokrstení do jedného tela. [1Kor 12:13]

Nie nejaké charizmatické hnutie, ktoré prichádza skrze nejakého evanjelistu, ktorý sám ide vlastnou cestou, zastáva vlastné učenie a zaobchádza s vecami tak ako všade inde.

Nie, toto Slovo je adresované tým, ktorí počuli poslednú zvesť – žijeme predsa v poslednom časovom období – tým, ktorí jej uverili a ktorí ju nasledovali a vyšli von podľa Slova Písma zo Zjavenia 18. I to by som chcel čítať, pretože na to sa brat Branham stále znovu odvolával. Zjavenie 18, verš 4:

[4] **A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: ‘Vyjdite z neho, môj ľud, aby ste sa nezüčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán!’**

[5] **Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba a Boh sa rozpamätal na jeho neprávosti.”** [Zj 18:4–5]

Toto je čas von vyvolania tých, ktorí sú Slovom posvätení, ktorí sú krvou očistení, aby tvorili Božiu svätyňu na zemi, aby sa stali Božím príbytkom v Duchu, aby Boh mohol medzi nami prebývať, putovať a pôsobiť a síce tak, aby to bolo i vidieť a počuť. Dovedty nebudeme spokojní. A pretože Boh nám vo Svojom Slove daroval zaslúbenia, veríme im, a pretože im veríme, uvidíme ich naplnené.

Keďže vidím, že niektorí sú unavení, nemôžem si pomôcť a musím poznamenať, že aj ja som pred chvíľou, keď som prišiel na hlavnú stanicu v Zürichu, počul oznámenie: „Práve sme dorazili na hlavnú stanicu v Zürichu“, a hľa, zaspal som. A keď potom bolo oznámené: „Vlak tak a tak teraz odchádza“, prebudil som sa a prirodzene vybehol som von.

Ale to neznamená, že vy tu vpredu, dozadu predsa nevidím, môžete teraz tiež spať. Tu nezastavil žiadny vlak, tu vlak už odišiel, tu sa počúva, keď je Slovo Pánovo zvestované. A ten, kto je unavený, nech povie svojmu susedovi, aby ho udržal bdélého.

Aké nádherné je Božie Slovo.

Vráťme sa späť ku tomu nádhernému slovu:

„Vy, môj ľud.“

A v tom je skutočne zjavený ten rozdiel.

Kto dnes nehovorí, že patrí k Božiemu ľudu? Keď počujete nejakého muža islamu hovoriť, tak hovorí alebo v novinách sa píše: „Hovoril ku toľkým a toľkým veriacim.“ Čo oni veria, to je úplne iná vec, ale „on hovorí ku veriacim“. Keď hovorí ten muž z mesta siedmich vrchov, potom hovorí taktiež len ku „veriacim“. Ktokoľvek dnes hovorí, hovorí k veriacim. Zdá sa, že neveriaci už vôbec nehovoria, celý svet je jednoducho veriaci.

Kto dobre pozná Jakuba 3, ten veľmi dobre vie, že aj diabol verí a trasie sa. [Jak 2:19] To ešte vôbec nič neznamená, o ničom nevypovedá.

„Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo...“, tak to čítame v Božom Slove. [Jn 7:38]

Ale i ohľadom tej veci mi bol nápadné heslo veľmi úspešného kresťanského hnutia: „Ježiš je Pán.“ [1Kor 12:3] Ale keď si to prečítate presne, tak stojí napísané: **„Ježiš je TEN Pán.“** Väčšina ľudí si tento rozdiel zrejme vôbec nevšímne. Pánov je predsa mnoho, ale On je TEN Pán. A ako Pán je Bohom zjaveným v tele, a mohol povedať: **“Kto vidí Mňa, vidí Otca. Ako sa môžeš ešte pýtať alebo môžeš povedať: ‘Ukáž nám Otca?’”** [Jn 14:9]

Tu ide o to, že by tak, ako vo všetkých časových obdobiach cirkví, vzišiel víťazný zástup [zástup premožiteľov], totiž tých, ktorí počúvali na Slovo, poslúchli Slovo hodiny, prijali to, čo im bolo na základe Božej spásnej rady v ich čase kázané. Oni patria ku prvému vzkrieseniu.

V dňoch Mojžiša bolo možné veriť len tomu, čo sa vtedy kázalo. V dňoch Eliáša tomu, čo sa kázalo vtedy. V dňoch Jána Krstiteľa taktiež. A už on hovorí: **“Ten, kto má nevestu, to je ženích. A priateľ ženícha počuje radostný krik nevesty.”** Hovorí: **“Táto moja radosť je teraz dokonalá.”** [Jn 3:29] A krv pritom ešte vôbec nepretiekla. Nová zmluva ešte vôbec nebola právoplatná. Ale Ján vedel, že on vykonal prípravu, a že všetci, ktorí jeho zvesti skutočne uverili, budú Pána nasledovať a budú v Neho veriť, lebo on predsa nepripravoval ľud sebe, ale Pánu.

I to vám s veľkou radosťou prečítam. Evanjelium Lukáša, kapitola 1, od verša 16, možno už posledná časť verša 15:

[15] **... a Svätým Duchom bude naplnený ešte od života svojej matky.**

[16] **A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu.**

[17] **A on sám pôjde pred Ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud.** [Lk 1:15–17]

Amen!

To je božská úloha poslednej zvesti, ktorú sme obdržali, ktorú smieme niest ďalej – priviesť Pánovi dobre prihotovený ľud. Ľud, o ktorom stojí napísané, alebo môže byť povedané: „... a Jeho nevesta sa pripravila.” [Zj 19:7]

Nejde predsa len o Cirkev samotnú, ide o Nevestu, ktorá bude z Cirkvi vyvolaná von. A táto nevesta Baránka tvorí Božiu svätýňu tu na zemi a stáva sa miestom Božieho zjavenia. On bude medzi nami prebývať a putovať.

Chcel by som to podložiť Svätým Písmom.

Zjavenie, kapitola 3, posledný list, môžete si to prečítať, ja to čítať vôbec nemusím.

V poslednom cirkevnom období je Kristus predstavený ako stojí za dverami a klopajúci. [Zj 3:20] Súhlasí to? A klope. To je stav posledného časového obdobia cirkvi: Vnútri sa spieva, jasá, kričí, káže sa a zdá sa, že sa tam dejú veľmi mocné veci. Ale i to sa musí naplniť, aby Pán toho dňa mohol povedať: **„Odšúpte odo Mňa, neznám vás.”** [Mt 7:23]

My počas týchto dní veľmi jasne rozlišujeme, kde je Cirkev, kde je náboženská činnosť, kde sa koná toho veľmi, veľmi mnoho, a medzi nevestou, ktorá je vyvolaná von, ktorá skutočne pochopila, o čo teraz ide, totiž byť v súlade s Bo-

hom a Božím Slovom, že by boli naše srdcia pripravené v poslušnosti Pánu slúžiť a nasledovať ho, že by bol každý vnútorný odpor od nás odstránený, a že by nás ani ľudia, ani diabol nemohli presvedčiť o opaku, ale že by sme skutočne vedeli: Toto je absolútna pravda.

Neviem, či tomu správne porozumiete, ale brat Branham raz povedal vztahom na seba: „**Ja nie som absolút, ale mojím absolútom je Slovo.**”

To isté opakujem i ja z celého srdca. Nie nejaký človek, ktorý Bohu slúži alebo ktorý Slovo zvestuje, je tvojím absolútom, ale tvojím a mojím, naším spoločným absolútom je Boh a Jeho sväté Slovo na všetky veky.

Porozumeli sme tomu?

Možno k objasneniu:

Vieme, že každý, kto je z Boha, bude počúvať a prijme Slovo tejto hodiny a dňa. Prichádzam predsa do tak mnohých krajín a miest a tu i tam som učinil nejakú poznámku. Počas tých veľmi mnohých rokov, ktoré sú za mnou, som to stále znovu prežíval – predstavte si to: Veľkí známi evanjelisti zostávali za oponou, a potom sa opony roztiahli, kým sa vpredu dialo všetko možné ako úvod. A náhle zaznie: „Teraz je mojou veľkou prednosťou predstaviť vám Božieho muža hodiny, muža tejto hodiny, muža hodiny...” Vždy to bolo veľmi pôsobivé. Ale tento muž nebol mužom hodiny. On nemal Slovo hodiny, nemal zjavenie hodiny, nemal božskú zvesť hodiny.

Keď Boh poslal nejakého Jána ako muža hodiny, potom mal Ján Slovo tej hodiny, toho dňa, toho času. A tak tomu verím i teraz pre túto generáciu.

Bez kritiky, bez toho, aby som kritizoval, ale skúšať má predsa každý, Sväté Písmo nás k tomu dokonca vyzýva. [1Ts 5:21]

Ak prejdeme celý ten zoznam známych ľudí, tak zistíme, že oni všetci krstia tak, ako krstia všetci, učia o božstve tak, ako učia o božstve všetci. A keď si to potom prejdeme celé až do konca, tak nás zachváti svätá hrôza a potom máme pred očami Zjavenie 17: Matka s mnohými dcérami, ktoré sa dopúšťali duchovného smilstva voči Bohu a Jeho Slovu. [Zj 17:1]

Ale existoval muž hodiny, ktorý musel plávať proti prúdu, a my sa za to nehanbíme, hovoríme to slobodne a otvorene: Tak isto, ako Boh povolal Mojžiša, Abraháma, Eliáša, Jána, Pavla a kohokoľvek iného, tak ten istý Pán povolal nášho milovaného brata Branhama – počuteľným hlasom.

Anjel Pánov neprišiel len k Zachariášovi pri zápalnom oltári, aby mu oznámil príchod Jána Krstiteľa [Lk 1:11], neprišiel len k Márii, aby jej povedal, že našla milosť u Boha [Lk 1:28], neprišiel len k Danielovi, aby mu povedal: „**Si veľmi milovaný muž, keď si sa začal modliť, zaznelo Slovo Pánovo a bol som k tebe poslaný, aby som ti dal vysvetlenie toho, čo sa má stať.**“ [Dn 9:23]

V liste Židom v 1. kapitole v posledných troch veršoch stojí napísané, že anjeli sú služobní duchovia, poslaní, aby slúžili tým, ktorí majú zdediť spásu. [Žd 1:14] Tomu verím tak isto, ako to brat Branham povedal, keď vydal svoje svedectvo a povedal:

Videl som ako to svetlo zhora vstúpilo do miestnosti. Hľadel som na chodbu a náhle som uvidel nohy toho, ktorý vchádzal. Vzhliadol som... Jeho pokožka bola tmavá, mala veľmi jemný odtieň, nie taký, ako máme my, ale ako má nejaký Izraelčan.

Opísal jeho hmotnosť, celý jeho vzhľad. A brat Branham sa naľakal ako na smrť. A anjel Pánov mu povedal: „**Neboj sa! Bol som poslaný z Božej prítomnosti, aby som ti dal poverenie.**“

Verím tomu z celého srdca a z celej duše. Ale verím ešte niečomu viac. Verím, že všetci, ktorí týmto Božím mužom pohrdli a prešli pomimo toho, čo Boh konal a vedú tak i ďalších, a to v hojnom počte, že oni budú jedného dňa z toho dôvodu volaní ku zodpovednosti.

Keď Boh nejakého muža posielal, tak, ako povedal náš Pán: „**Keď Ja niekoho posielam a niekto ho prijme, ten prijíma Mňa, a ak ho niekto počúva, ten počúva Mňa.**“ [Jn 13:20]

Boh adresoval Svojmu ľudu v tomto čase záväznú zvesť, opravu, poučenie, výzvu, plné zosúladenie sa so Slovom Božím, až kým nakoniec nebudeme môcť tvoriť túto božskú svätyňu ako von vyvolaný, v krvi Baránka očistený, v Slove pravdy posvätený zástup, kde sú všetky veci, ktoré môžu tak rýchlo povstať, už očistené.

A s tým sa vraciame späť k slovu z 1. listu Jána 3:3: „**Ten, kto má túto nádej v Neho, ten sa očistí rovnako, ako je On čistý...**“ a k slovu zo Zjavenia: „**Ten, kto je čistý, ten sa očisťuj ešte viac, a ten, kto je svätý, ten sa posväcuj ešte viac, a ten, kto je nečistý, nech sa ešte viac znečisťuje.**“ [Zjav 22:11]

Boh by chcel na konci tohto časového obdobia, a to sa zdá, že je veľmi blízko pred nami... a úmyselne som vôbec nechcel viac zachádzať do prorockého Slova, lebo čo by nám to bolo platné, ak by sme mohli všetky veci zaradiť, a my by sme sa seba nenechali zaradiť a ako božskú svätyňu sa nechať sa spojiť dohromady? Potom by sme boli síce mali všetku vedomosť, ale osobne by sme mali len škodu a stratu.

Hlavnou vecou teraz nie je len správne usporiadať tieto veci, ako sa politicky formujú, ale jednoducho pochopiť:

Toto je Božia hodina pre Jeho ľud – hodina zbaviť sa všetkých detských chorôb a odstrániť všetky nedorozumenia medzi sebou.

Niekedy je to predsa tak, že súrodenci sa boja navzájom sa navštevovať, pretože majú strach, že by tým mohla vzniknúť nejaká núdza, mohli by povstať nejaké rozdielne názory.

Je to tak alebo nie?

Máme sa ešte čo učiť, máme ešte mnoho čo naprávať a najlepšie by bolo, keby každý začal na sebe.

A s tým sa vraciam ku svojmu heslu: Ten, kto je správny vo svojom srdci, ten všetkému správne porozumie.

Niekedy je tiež potrebné prehliadnuť veci, ktoré sa nám vôbec nehodia.

Je to pre mňa hanba, to úprimne priznávam, ale keďže som zomrel, a ja už viac nežijem, myslím, že sa mi viac nič nemôže stať:

Mám len jednu jedinú tetu, a tá má už vyše 80 rokov. Je to baptistka, a vtedy, počas tých 10 rokov, počúvala všetky rozhlasové vysielania a vždy chcela prísť.

A hľa, na letnice prišla do Krefeldu.

A čo vám mám povedať? V tých cirkvách predsa nevyučujú biblickému poriadku. A táto dáma prišla na zhromaždenie v dlhých nohaviciach. A ja som si myslel, že ma trafí šľak.

Bolo to len nedávno, keď som inej dáme veľmi rázne povedal, že takáto vec absolútne nie je možná. A táto dáma, ktorej som to pred krátkym časom povedal, že za žiadnych okolností nemôže takto chodiť na zhromaždenie takto oblečená, sa ma potom spýtala: „Povedz mi prosím ťa, kto to bola táto pani?“

A to si dokážete predstaviť.

Počuli ste ma?

Ale na svoju obranu by som chcel povedať, že som ju predtým nevidel ani o tom nevedel. Nebola u mňa, bola u iných príbuzných. Inak by som jej bol tie nohavice vyzliekol, obliekol by som ju tak, ako sa to patrí. To k tomu patrí. Ale urobil by som to v láske.

Nie, porozumejte ma správne. Všetci ste to správne porozumeli.

Povedal by som jej veľmi jasne: Počúvaj ma, u nás to takto nie je, u nás je to tak a tak. To moje sestry zanedbali a dúfam, že ma teraz nepočujú, inak by som im spôsobil výčitky svedomia a to by sme nechceli.

Prečo som to práve povedal?

Aby som zdôraznil nasledovné: Prosím, nikdy sa nestaňme extrémni, nikdy nezačínajte s vonkajšími vecami, ale nechajte Boha pôsobiť zvnútra von. Niekedy musíme byť pripravení zniesť aj takéto poníženie, a napriek tomu niest' v našich srdciach tú istú Božiu lásku.

A hovorím vám, pri ďalšej príležitosti bude to správne povedané. A ona už na to pripravila pôdu: mocne mi stisla ruku a oslovila ma krstným menom a povedala: „Príď predsa čoskoro k nám.“ A potom, keď tam prídem, tak tú vec v láske ozrejším.

Milí bratia a sestry, dbajme sa o to, dávajme na to pozor, aby sme nikoho nezranili, na nikoho nekričali, ale v správnom čase, správnym tónom, správnym spôsobom, mohli v Božej láske poslúžiť správnym biblickým miestom.

Kto by chcel byť takto Bohom použitý? Skutočne, skutočne nasledovať vedeniu Ducha, a nie len vidieť to, čo je pred očami, a potom možno konať unáhlene a spontánne, ale vyčkať, až príde správna hodina.

Ale s ohľadom na politické dianie v týchto dňoch mi dovoľte predsa len čítať zo Zjavenia 17, pretože to k tomu jednoducho patrí a dokonale sa to hodí do vývoja.

Zjavenie, kapitola 17, od verša 14 – možno predsa len už od verša 13, je to predsa všetko v jednej súvislosti:

[13] ***Tí majú jednu myseľ a svoju moc a svoje právo dajú šelme.***

[14] ***Tí budú bojovať s Baránkom, ale Baránok zvíťazí nad nimi, pretože je Pánom pánov a Kráľom kráľov aj tí, ktorí sú s Ním: povolání, vyvolení a verní.***

[Zj 17:13–14]

Počúvajte ešte trochu ďalej v Zjavení 17. Potom pokračoval:

[15] **Vody, ktoré si videl, kde sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky.**

[16] **A tých desať rohov, ktoré si videl, i šelma, tí budú nenávidieť smilnicu a spustošia ju a obnažia a budú jesť jej mäsa a ju spália ohňom,**

[17] **lebo to Boh dal do ich srdc, aby vykonalí Jeho úmysel a aby prišli na jednu mienku a dali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ by sa nevykonali Slová Božie.**

[18] **A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme.** [Zj 17:15–18]

Pre nás to viac nie je žiadna záhada. Ak nám bolo niečo zjavené, tak práve toto. A niekto mi s dobrým úmyslom povedal, alebo sa ma dokonca spýtal: „Dokážeš kázať jedno jediné kázanie bez toho, aby si sa dotkol antikrista?“ A zdá sa, že je to skutočne tak: Toto posledné zvestovanie je určené k tomu, predstaviť Krista v Jeho božstve do stredobodu a antikrista ako toho, do ktorého vstúpil satan. Inak to nie je možné činiť.

A i to hovorím úplne otvorene: Ten, kto neobdrží skrze Svätého Ducha zjavenie Krista v Jeho Božstve, ten bude o antikristovi hádať a hádať a nikdy nebude vedieť, kto je.

Zjavenie Ježiša Krista je také dynamické a také mocné, že to so sebou prináša i to, že rozpoznávame Jeho protivníka a prekukneme, čo nepriateľ koná, a nazveme ho bez obáv pravým menom.

Niektoré môže povedať: „Zahrávaš sa so svojím životom!“

Nie, môj život viac nie je môj. Teraz už nežijem ja, ale Kristus žije vo mne. [Gal 2:20]

Moja brožúra Antikrist bola preložená do poľštiny, a 1000 exemplárov bolo rozdávaných za niekoľko týždňov. Ale potom prišiel prirodzene veľmi výhražný list. Nechcem hovoriť o podrobnostiach. Podpis znel: „My katolíci“. Títo ľudia sa tým cítili oslovení.

Ale prosím, to mi verte: My nechceme žiadnemu človeku nič, chceme len podávať ďalej informácie, božské informácie.

Buďte raz úprimní, kto sa dnes neinformuje? Dnes sa informuje každý o všetkom. Všetci všetko vedia, inak sú medzery vo vzdelaní.

Ale v duchovnej oblasti nikto nechce byť správne informovaný. Oni všetci chcú pokračovať v tých starých tradíciách.

Sme určení k tomu byť Bohom vyvolaní von. Vyšli sme von pred tábor každej denominácie a máme za úlohu božskú zvesť vyvolania von nechať zaznieť všetkým tým, ktorí sú ešte roztrúsení, ale stále sú vo vnútri.

A to vám hovorím, ako to tak krásne vyjadril brat Branham: Nemáme nič proti ľuďom, ale len proti systémom, ktoré ich zotročujú, vedú do bludu, držia ich ako vo väzení. A musí prísť čas, keď budú i tieto dvere väzníc odstránené.

A k tomu je potrebné, aby bol Izrael miestom panovania, ale Júda bol Jeho svätyňou, že by Boh mohol ešte Svoje Slovo naďalej adresovať celkovej Cirkvi, ale že by mohol vyňať vyvolený zástup a urobiť ju Svojou svätyňou, ktorá je v súlade s Ním, je v súlade jeden s druhým, má neporušené spoločenstvo s Bohom a medzi sebou.

Veríte, že je to možné? Ja verím, že áno.

Niekedy hovoríme, že je to rozdielna mentalita, ale zabudnite na mentalitu! Nech je náš charakter, naša mentalita posvätená Božou prítomnosťou! A potom ani odlišná mentalita nebude spôsobovať žiadnu núdzu. Ona skôr odhalí Božiu rozmanitosť a my sa staneme jedným srdcom, jednou dušou, jedným duchom zo všetkých národov, jazykov a národností. Zložili sme národnostného ducha a prijali sme Ducha Božieho. A skrze tohto jedného Ducha sme všetci pokrstení do jedného tela.

Vtedy to more videlo a ustúpilo. Nech Boh dá, že prepukne hodina, keď o týchto veciach nebudeme len hovoriť, ale ich uvidíme, a nielen my, ale aj ostatní ich uvidia a budú môcť vidieť a cítiť, až budú musieť povedať: „Skutočne Boh je vo vašom strede.“

Môžeme veriť, že sa to stane? Môžeme veriť, že Boh má vyvolených, ktorí boli vyvolaní von, aby tvorili Jeho svätyňu? Boh by chcel mať na zemi svätyňu. On by chcel v našom strede prebývať, putovať a zjavovať sa.

Dajme Mu, prosím, k tomu ododneška príležitosť. Nech je táto bohoslužba bohoslužbou zasvätenia, počas ktorej sa úplne vedome modlíme:

Pane, Ty si nás vyvolal von ku mimoriadnemu účelu. Ty nás zjednot, spoj dohromady, posväť nás vo Svojej pravde, očisti nás vo Svojej krvi. Učiň z nás Svoju svätyňu tu na zemi, miestom Božieho prebývania v Duchu.

Nech to potom vidia i mocnosti chorôb a utečú, mocnosti hriechu a utečú, že by všetko, čo potom prichádza do Božej prítomnosti, túto Božiu prítomnosť videlo a odstúpilo a mohlo byť ku cti a oslave Božej na celej línii zjavené víťazstvo nášho Boha. On, ktorý to zaslúbil, On to i vykoná.

Chválený na večnosť buď náš Boh v Ježišovom mene.

Amen.

Povstaňme a modlime sa.

V čase, keď máme sklonené hlavy a oči zatvorené a srdcia otvorené, chcel by som sa predsa len spýtať, či je možno medzi nami niekto, kto ešte Ježiša Krista nezažil ako svojho osobného Spasiteľa a možno ešte nemá istotu spásy, ešte nepozná deň, v ktorom ho Boží Duch viedol ku pokániu, ku poznaniu hriechu a ku odsudzujúcemu rozsudku v nás.

Človek, ktorý chce byť omilostený, musí najprv pochopiť, že bol právoplatne odsúdený. My sme sa do tohto sveta narodili oddelení od Boha, bez Boha a bez nádeje. Ale potom Boh na Golgote v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, zmieril svet – a tým aj nás všetkých a mnohých iných – zmieril so Sebou Samým.

Skôr než môžeš zmierenie prijať, musíš pochopiť, že si oddelený od Boha, v nepriateľstve, v spore. Ale On nepriateľstvo odstránil, dlžobný úpis roztrhal, omilostil nás a oslobodil.

Pre biblické obrátenie je však dôležité nie len jednoducho prísť a povedať: „Pane, tu som“. I to k tomu patrí, ale ako prvé povedať: „Ó Pane, som vinný, moja vina Ťa priviedla tam na kríž. Ty si zaujal moje miesto namiesto mňa. Pane, Ty si ma tak veľmi miloval a niesol si moju vinu a odpustil si moje hriechy, Pane, k Tebe prichádzam.“

To je ten správny postoj. Keď je niekto odsúdený a ide do väzenia, potom môže byť omilostený.

Tak je to s nami všetkými.

Náš Pán otvoril proroka Izaiáša a čítal: „**Duch Pánov je nado mnou, aby som hlásal zajatým oslobodenie a prepustenie poviazaným, aby som vyhlásil milostivý rok Pánov.**“ [Lk 4:18–19, Iz 61:1–2]

To činíme my dnes.

Milé srdce, mladé i staré, príd' k Pánovi v tom vedomí, že bez Neho si stratené. A potom si vo viere očistené od viny, vošlo si do radosti, navždy Ho chváliš ako Spasiteľa.

Kto to chce dnes vo viere prijať a prežiť, nech teraz prosím zdvihne ruku. Ďakujem pekne. Ďakujem pekne. Boh vám požehnaj.

Nebeský Otče, Ty si videl ruky i srdcia.

Chceli by sme zvestovať plné evanjelium a tým, ktorí sa zadĺžili, čo sme my všetci, zvestovať oslobodenie, omilostenie a spásu.

Milovaný Pane, či boli ruky zdvihnuté za tých, ktorých sa to týka, alebo za iných, Ty to vieš, ó Bože. Mnohí, ktorí sú nám blízki, nám ležia na srdci. Ach, chceli by sme, že by vošli predtým, ako sa dvere milosti zatvoria.

Prosíme Ťa o to, že by by sme ich opäť u Teba videli všetkých, ktorých si nám daroval, všetkých, ktorí nás milovali, všetkých, ktorých sme my milovali, všetkých, ktorých si Ty miloval, ó Pane – tých by sme chceli pred Tebou opäť vidieť.

Daruj nám milosť, aby sme ich vo viere prijali ako zachránených a Tebe za to ďakovali.

Stvor si Ty sám svätyňu, Cirkev, telo, chrám, v ktorom Ty sám môžeš prebývať. Vyčisti, prevráť stoly, karhaj a volaj v našom strede.

Môj dom sa má volať domom modlitby!

Učni koniec všetkým diskusiám, všetkým sporom, ó Pane, všetkým nedorozumeniam, všetkému, čo sa deje.

Posväť nás, aby sme sa mohli stať Tvojou svätyňou, lebo Ty si svätý, a my máme byť svätí. Milovaný Pane, nech sa Ti zaľúbi teraz toto posvätenie na nás vykonať a odod dneška to prehlbovať a prehlbovať, až kým nebudeme skrz-naskrz posvätení na duchu, duši i tele. Ty si predsa povedal: „**Posväcujem sa za nich, aby aj oni boli posvätení v pravde.**” [Jn 17:19]

Ty hovoríš: „**Ja som svätý, a i vy máte byť svätí.**“ [3M 11:44–45, 1Pt 1:16]

Milovaný Pane, a to nám oznamuješ skrze Petra, potom čo zvolal a napísal: [1Pt 1:18–19]

[18] **Neboli ste vykúpení pominuteľnými vecami striebrom alebo zlatom,**

[19] **ale svätou a drahou krvou Baránka.**

Milovaný Pane, zo svätého môže predsa vzísť len sväté, a tak nás formuj do Tvojho obrazu.

Učiň to z milosti, a daj, že by sme i my poznali, kde čo máme zložiť, kde musí byť obrezaný náš jazyk, ó Pane.

Uchop nás od hlavy až po päty, naše zmýšľanie, naše slová, naše činy, naše skutky, naše ruky, naše oči, naše uši, naše nohy, uchop nás ako celkovú obeť – to učiň dnes s nami všetkými, ó Pane.

Daj, že by sa Tvoje Slovo nevrátilo späť prázdne. Verím, že ono vykonallo a i naďalej bude konať to, ku čomu si Ho poslal.

Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, ďakujeme za krv Baránka, za Božie Slovo, za Svätého Ducha.

Mocne pôsob vo svojej svätyni, ktorá povstáva v rámci celkovej Cirkvi, aby si v našom strede mohol byť prítomný tak, aby to bolo viditeľné a prežiteľné. Putuj a prebývaj uprostred a vo von vyvolanom zástupe ku cti a sláve Tvojho mena.

Pane, cítim Tvoju prítomnosť. Ty si tu, o Bože. Ty si tu a voláš na nás: Vykúpil som vás, vyvolal som vás von, Ja som vás posvätil, prijmite to. Nechajte to preniknúť a putujte v poslušnosti podľa Slova Božieho.

Milovaný Pane, prosíme za všetkých v Rakúsku, vo Švajčiarsku, v Nemecku a obzvlášť v Sovietskom zväze a vo všetkých krajinách východného bloku. Prosíme za pána Gorbačova, prosíme za pána Reagana a za všetkých ostatných, za ostatné hlavy štátov a vlád, lebo tak to stojí napísané, že to máme činiť, či už sa nám to hodí alebo nie.

Jedno vieme: Ty môžeš kráľov dosadzovať a zosadzovať, Ty si Boh v nebesiach i na zemi.

Posvätené buď Tvoje meno, nech príde Tvoje kráľovstvo, Tvoja vôľa nech sa deje teraz i na veky.

Amen.